

ص ۱۲۵

ص ۱۵۴

ص ۱۰۱

ص ۱۰۳

ص ۱۰۴

ص ۱۰۵

ص ۱۰۶

ص ۱۰۷

ص ۱۰۸

ص ۱۰۹

ص ۱۱۰

ص ۱۱۱

ص ۱۱۲

ص ۱۱۳

ص ۱۱۴

ص ۱۱۵

ص ۱۱۶

ص ۱۱۷

ص ۱۱۸

ص ۱۱۹

ص ۱۲۰

ص ۱۲۱

ص ۱۲۲

ص ۱۲۳

ص ۱۲۴

ص ۱۲۵

ص ۱۰۱

ص ۱۰۲

ص ۱۰۳

ص ۱۰۴

ص ۱۰۵

ص ۱۰۶

ص ۱۰۷

ص ۱۰۸

ص ۱۰۹

ص ۱۱۰

ص ۱۱۱

ص ۱۱۷

ص ۱۲ مده ۲

ص ۴۵ مده ۲

ص ۱۰۱ = =
ص ۱۰۳ = =

ص ۴۰ مده ۵

ص ۴۷ = = =

ص ۵۰ = = =
ص ۷۲ = = =

ص ۱۹۵ = = =
ص ۲۷ = = =

ص ۲۷ = = =
ص ۲۷ = = =

ص ۲۷ = = =
ص ۲۷ = = =

ص ۲۷ = = =
ص ۲۷ = = =

جوهرة ۱ در این که از برای روح انسانی پنج حالت است بیان خواندند
جوهرة ۲ در بیان اخلاص از این که قبل از قبول الهی باید بود و نیز که بعد از قبول الهی
جوهرة ۳ در ذکر شریعت و فروع و اصول و در بیان هر یک از اینها و در بیان هر یک از اینها
جوهرة ۴ در تحقیق از شیخ مجاهد در بیان هر یک از اینها و در بیان هر یک از اینها
جوهرة ۵ در بیان هر یک از اینها و در بیان هر یک از اینها
جوهرة ۶ در بیان هر یک از اینها و در بیان هر یک از اینها
جوهرة ۷ در بیان هر یک از اینها و در بیان هر یک از اینها
جوهرة ۸ در بیان هر یک از اینها و در بیان هر یک از اینها
جوهرة ۹ در بیان هر یک از اینها و در بیان هر یک از اینها
جوهرة ۱۰ در بیان هر یک از اینها و در بیان هر یک از اینها
جوهرة ۱۱ در بیان هر یک از اینها و در بیان هر یک از اینها
جوهرة ۱۲ در بیان هر یک از اینها و در بیان هر یک از اینها
جوهرة ۱۳ در بیان هر یک از اینها و در بیان هر یک از اینها
جوهرة ۱۴ در بیان هر یک از اینها و در بیان هر یک از اینها
جوهرة ۱۵ در بیان هر یک از اینها و در بیان هر یک از اینها
جوهرة ۱۶ در بیان هر یک از اینها و در بیان هر یک از اینها
جوهرة ۱۷ در بیان هر یک از اینها و در بیان هر یک از اینها
جوهرة ۱۸ در بیان هر یک از اینها و در بیان هر یک از اینها
جوهرة ۱۹ در بیان هر یک از اینها و در بیان هر یک از اینها

[illegible][illegible]

فهرست مطالب مجلد دوازدهم و چهارم از مجموعه آثار حضرت امام خمینی (ره)

[illegible]

الحسن الاول يدعى باري خداوند منان و تائيد حضرت خليفه الرحمن ان شاء الله عما قريب شروع ميشود در نوشتن و طبع كتابه شيطا العبر الحان افوا و مولانا صاحب الزما
كران اثار قلب حضرت مستطافاى مؤلف جنت اعدا و ما يتعلق بالعبادة و افاد الكى بنحويك لا ينفك هذا السبق للامميين بحمد الله و مؤلفه بجهاد الحديث و عزاء المحسنين

[illegible][illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[illegible]

ممان

[illegible]

في تحقيق

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

الجنه الاولى من كتاب جنتها ثانيا

بفتح القاف المشقة بالفتح معناه انهم اهل البيت قد صرحوا بحدود الجنه...
الاول من كل من اهل البيت...
وبينهم فالقول بصحة بعضهم دون بعض خلاف اجماع المسلمين...
مع كثرة المصنفين في الرجال وطرق النقل وقيل بالشيوخ والتلاميذ...
المحبين وهو من اهل البيت اجماعا وقد صرحوا بحدود الجنه...
الكتاب والشاهد ما ثبت في صحاح احاديثكم بالطرق الصحيحة...
القولين كتاب الله وعرضه اهل البيت في احوالهم في بعض الطرق...
عز وجل وعرضه اهل البيت في احوالهم في بعض الطرق...
نكبت جود ترك التمسك بنسبهم في حق الله تعالى...
رب في قضاء بطر جوب لا يتابع وذلك كان لوجوب العمل بالراجح...
التقليد المألوف فقال انما انا انك في جهنم وعرضه اهل البيت...
والشاعرة لورثته فلهذا كان لا يصرح بالانتماء...
مراد لانهما يقول احدهما المسلمين فلهذا كان لا يصرح...
الا اعتناء ويجوز ان يصحح لثانيه وجوبهم وقد علموا انهم...
الشعير كانوا اهل من على الاستدلال لكونهم اهل البيت...
في جميع الاعضاء العلم والافهام واحدا في حق الله تعالى...
وقوة الجدل كاشان من الحكم هشام بن سالم ومجمل بن دراج...
الاعتماد عليهم السلام فلهذا كان لا يصرح بالانتماء...
والشيخ جمال الدين بن مظهر وولد غير المحققين واشباههم...
مرتبة الاجتهاد وقوة الاستدلال وانكار ذلك اما الغصب...
الاضاف ولا بد من القول بصحة مذهبك لاننا قد علمنا في المنهج...
قواعد الدليل المسلم الملتزم عندكم انما يتبعنا كما انكم قد علمتم...
عدل عن سوق البحث فقال استلزم عن سبكم اكلوا الصغار...
وغيره فاذن الله بكم ما اكلتم من الفواكه التي فيها لم يمتنع...
والرؤم والعراق وخراسان وعراقهم وتوابعهم وتوابع ذلك...
في ذلكم وجدتم ائمة وادارت مذهبكم سبكا كابرا صاحب رسول الله...
بناهم ومذهبهم الله تعالى في كتابه يقول محمد رسول الله...
بفساد مذهبكم فلما انا ذلك علمنا ان من صرح بجواز سبهم...
بهم عوام الناس المعصيون اما علمنا انما قبل احد بوجوب سبهم...
اهل البيت وبغيرهم من اعدائهم لم يثبت الصلابة قط...
اهل البيت واجتهادهم وعملهم وترجمهم على غيرهم...
اعتقدت عظم شأن اهل البيت عند الله وسوله فما تقول...
ومتابع ويرى من اعدائهم وطلب من كتاب الله في حقهم...
الصحابه واعفاده ان الشيعه تبهم فقلت له في الجاهل...
بايمان مغفل فقلت وروى عنه فقلت ما تقول في الصحابه...
ما تقول في خاتمة طلبة والذين يتبعون اهل البيت...
صغير فقلت من الفريقين سبنا لافعال كالاول فقلت...
الاجتهاد في قول كابر الصحابه وقل خلفاء المؤمنين...
الله ودار على الذي قام الاسلام بسببهم من اشي عليه الله...
الذين يهتدون عليا بالاجماع وقال النبي من كنت مولاه...
من موسى واشتد ذلك مما يطول تعدده فلم لا يجوز الاجتهاد...
معهم الخافين وصية الرسول فيهم كمالا في ذل المقدار والتمار...

المشقة على العقائد والاخلاق والعرفان

والله ان شاء الله وان شئت الله وان شئت الله وان شئت الله...
ذلك من قوله عندك ذلك الشيعه التي تدين في جواز سب اهل البيت...
يقول مطلق لان فيهم القليل من اهل البيت...
اجتهادنا في جواز سب ذلك البعض فقال كالتجيب...
لك ما لا يمكن انكاره وفلان قد ثبت عندنا ان النبي...
امرنا بانما صرحوا بحدود الجنه في حق اهل البيت...
عن الهوى فقال انما اختلفوا باجتهاد شقة على الرسول...
هذا خطأ محض فان الاجتهاد انما يجوز في مسائل لا يجوز...
يوسى فانها هذا ما دل على الله وسوله في حق اهل البيت...
فقال المحقق حتى انظر فقلت محملك الى هو والقبلة ثم ذكرت...
الما تسمى المتفق عليهم من مستند من مالك قال ان النبي...
فليقل ان لا بد من احد اوصاله وروايات في الجمع بين...
اعقابهم من فائدة فهم هذه الايضاف للجمع بين...
معدى وروايات في الحديث السابق بعد ما بين من مستند...
من مستند في حديث طرق ومن مستند انما بنى بكيفية طرق...
كبرهم الى الملك الى راس الخوفا والديا وبسبب ذلك اظهر...
ابانهم ضابط الملك اظهر من ذلك انهم قد اخرجوا...
كانوا الكرم عشرة الاف فلم يختلف صلاحي ولا عباس...
بشاهة انما عينا نال الله وادار الخاتمة وانفسوا الهوى...
كف يستعملهم الى الدين ابعده واتباعهم هوى انفسهم...
عز عن زيارتهم من علمهم هوى وواحدة وهو يبرهن عن...
ادك ولا راي في كتاب الله ذلك ويلزم ان يكون النبي...
اكلها اياها البوها وشهد بها على الحسن واهل البيت...
وان تدفن في بلادهم قال ابو الهيثم بن عمار في حق اهل البيت...
يلعبهم الله ولينهم لا عنون وذكر من عمن الكتاب الذي...
من الخصال في الهوى فلهذا لم يصرح في كل الناس اقدم...
ايما من اذيع في اوقاف رمضان جماعة عظماء في اهل البيت...
يلاحظ الله في ذلك حتى اظهر المشاكر وشرب الخمر وصنع...
شأنه ونفقه في الاسلام لا ذنب له سوى انكاره على بعض...
قاله قبله فقلت ذلك ثار عليه النار فقلت وكان الصحابة...
حديثهم من ايمان وجماعة خرون بكفر وقاوموا من يحكم...
البلاد بسوق الصحابة واما داهل البيت كما نقل مع ذلك...
الملك وان استوجب العقاب في الآخرة وما فعله عزادة ملكه...
ذلك مما يطول شرحه وانما انا اهل النفل من الشيعه والسنة...
كل ذي عقل كان يجيئ في المجلس من اذكر من الكلفات...
الامم عاجز بنينا الدلائل على صدقنا كالفراغ والنفاق...
ودخلنا ليرى بشارت بين يديه كاشا ما جعل الخاري...
احدنا الخابرين سمعوا قال سعد بن سفيان قال سمعنا...
لا يزال امر الناس ما ضاها ما ليعلم في عشرة حلال...
قال رسول الله لا يزال هذا الامر في قريش ما بقي...
بطرق معتدة وكان صحيح مسلم عنه فانه قد يبرهن ذلك...
يم اهل مذهبهم فيكونون وهم الفرق التي اجتمعوا فيهم...
فيهم الذين جعل الله ودمجهم الى الراس والقبول لا استلزم...
الادب

[illegible][illegible]

[illegible]

المشتمل على العقائد والأخلاق والعرفان

[illegible]

المختار في معرفة ما جاء في كتابها من ما تان

ان رواه في البلاد الاثرية سنة (١٣٠٣) قال عليه السلام في هذا ما ذهب اليه من ان الله تعالى...

المستمل على العقائد والاخلاق والعرفان

المقرر في بيان الحجاز والاستقالات وورد ذلك في القرآن وغيره فلما كان الاثر من تعالي كان سيد الدهر...

[illegible][illegible]

وطاغات

9v

۲۲۵

[illegible]

عمل الحلال فاذن قوله الصليح من محمول على ان نفوس المجردة الخالصة لغاير من حوائج الامان وحيات الكائنات ثم يشاهدون الحق مشاهدين وبصيرة
الانصبة راسية لا يرون حجاباً من غير ان الصلوة الحقيقية هي المشاهدة الواسعة والعبادة الحاضرة هي المحبة والعبادة والروضة والروضة فانهم من هذا البين الصلوة
فشان فان يقول ان الصلوة الظاهر الاخر هو بوط عجز الانخاص بالحيثات العددية والاركان الخاصة بغيره فاشتباهوا حيثما هذا الجسم المكون من المكون المكون
الذي لا يفر منصرف بعقل الفعالة في عالمها فاعني عالم الكون والخلق وما خارج بلسان البشرية معرفة فانه في الموجودات ومصرف المخلوقات سفاضة من وسوا الامنة
ليحفظ العقل الفعال ويرعى نظام الشخص الصلوة الصليح يتقيد ببق صوناً نحو سامة يقتل في هذا العالم فان زفان والصلوة الباطن العقلي المرفوع عن الهيئة الجردية
نصير بالقرن الباطن لغاير العالم بوحدة بئر لا لالحق غير شاة بجمته ولا اخلاط برة واستعاذ عن الوجود المطلق بحيل النفس عشايدة وانما السعادة معرفة
بعقل وعلم والامر العقلي والعقل الهندي ينزل من سما الفضا المحبتي النفس الناطقة بهذه الصلوة ويكلف هذا الصلوة وغير يقرب بد ولا يكلف انساني ومن
هذا فندرج في قوله الجوهر البشري وادارة الطبيعة وادق المدايح العقلية وطالع المصنوع الاذلي والي هذا اشار حيث قال ان الصلوة تنمي عن الخشاء والذكر والذكر
الكر والله يعلم ما تضمنه وانتهى **اقول** قال بعض المحققين بعد نقل عبارات الشيخ قوله واما نصير واما حال يدل على ان اذنا كان في مقام الاستغراق مع صلوة
كانت زائدة عن القلب المقدد وانقص بغير ما لا يخفى **وهو الاوليات** ما ذكره فاضل بقوله لا بد ان يقال في هذا المقام ان اليه غاية بالذات لايجاد هذا العالم
لما اطلع في كل ذرة من ذلك هذا المبدعات السرمدة والكليات المعنوية لا في مرتبة العقل بل هو هو لو كثر لفظاً من الين وديان عينة ولا شام فليتم تفتيح
والاعتناء بالخطا والذنب لئلا يترفع من وجوده ولو وقع الحادث لوع عرفاً لا بد ان ثبت ذلك البرهان يعلم من ان الاحاديث مجموعها لا يتوحد في
صحة الاحاديث شرط في الدين ان يتوحد في حكم والقصر ووقع هو وعنه فقال ليس في تركي الركعتين بحكم الله ولا التحويل في ذلك قصر وقع متى بسبب من الاسباب
المعينة للاقتدار اذ ان القرآن بين النبي والرب مقامات واشتاتاد واحكام لا يمكن الاطلاع عليها الغيبة وهذا لا يخفى بقصور او صلوة رسول الله بل هي بحال ولا
احد يحكم بين الرسول والمزمل انهما قدام الرب فلهذا الاختلاف افعالهم لا يثبت ما يغفل دم يثبوتون فاكهة **وجوده تضيقة في بيان من**
البيان ان التاويلية بل جملتها انما يذكره واما حديثه واليدس ذكره است بيان شيخ صفى الدين ابى اريستو است بيان نقل عالم منق المولى
محمد بن الحسين رحمه الله جازم من بعد انما يذكره في شرح تفسيره في بيان حديث بيان فرموده كنه است كرونيخ الطائفة بجاه الدين عالم نقل فرموده كرو
سلطان درو مانا كرسطان محمد خدابنده رحمه الله ثم مدرسه اساختن در كصفه شيخ الغار بن والاصلين والناشقين شيخ صفى الدين ابى حسن حشره الله ثم مع
الائمة المعصومين درس تصوف ميغزوند ودر صفة دكر علامه على شيخ جمال الدين بن مطهر درس ميكشند ودر صفة دكر دس ميكنند ودر صفة
درس صحيح بخاري ميكشند واما حديث سيد نكه حضرت رسول ثم هو فرمودند و سلام داندين بن سيد نكه ايماناً كشد باقره كرو بد حضرت فرموده نكه
كل ذلك لم يكن بل انكروا ليدس كفت كواقع شد حضرت رسول اسند ودر و كرو دكر باجاي او در ندين شاكره با ساد كفت كل من چه مغر دار او لا سهو كرو
در عبادت و در كذب بنوي دكل ذلك لم يكن البتة بخاري هو كرو است شمس كفت كل ذلك لم يكن ميلا ثم كرو بنو كرو است و ميلا ثم كرو بنو كرو است و دروغ
نكش است ان شاكره خدمت هر يك از علماء كرو فنه من جواب شنبه ان كرو خدمت شيخ صفى الدين ابى حسن رفت شيخ فرموده كدل ذلك لم يكن وليكن جنس بو
كرو نماز معراج مؤمن است و تله مقام شهوات و سلام مقام حضور است بدان و در بنو حضرت سيد المرسلين شد بود و در و بقاء حضرت
سيد نكه سلام كرو دكر بنو صحابه بنو سيرة لا شنبه كل ايشان ككفا في رايه ندين اخضرت هو از بنو دند و بنو خاستند و در كرو كرو بخاري او رند
نامر مانا كرو سوزا ندين و قاري مطش شد و از بنو دكر هرف و ابن قايلا كفت و هر كس بنو دند و اقرار كرو ندين حقة كلام شيخ رضوا الله عنهم
هماء الدين رحمه الله ثم كرو ندين كرو بنو النراس حل از جملة الحامقات است كرو حجة بخاري و تعالى بدو شان خود الفاء ميغزوند و سيرة لا تحقيقان شيخ از بار كرا
او مد كرو ساختن بخاري فضلا و در انجلس بو كفت كرو انها صونات و بنو اخبار احاد است و البتة شيخ صفى الدين ابى حسن بقبر فرموده الله شيخ فرموده كرو
ميتوانم بددين احاديث صحيح كرو و قريب بد حديث صحيح ددين باب واقع شده است و او ما بن احاديث لا طرح كرو اما بن و بنو ندين عرض كروم كدل ذلك
يكس شيخ فرموده كرو عرض كروم كرو احاديث لبتا از ائمة معصومين كرو و در شده است ممكن است كرو ايشان فرموده باشند و سهو واقع شده باشد و بنو
سهيون مشهور بود حضرت معصومين بقبر فرموده باشند شيخ محسن بن باقر فرموده و در فضلا كرو خاستن و بنو ندين بخاري فرموده و شيخ فرموده كرو بنو
و جبر طاهري بود و ما بن زادي بنفاده بود و بعد از ان عرض كروم كرو شيخنا بقبر دارم انما او از كرو علماء كه هر د كرو اصول ذكر كرو ايد كرو تعارض و با د
محال است و در بقبر ممكن است ددين مرتبة بنو باقر فرمودند و بنو اريستو بنو شيخ صفى الدين ابى حسن قاري مره الشريف محمول بر اين است كرو اگر اخضرت هو كرو باشند
چون خواهد بود و چنان كرو و توجع بين الاختلاف هيت و دكر اريستو والله يعلم عام شد عايدن رجوع بحيلة اول در شرح فقير و در كراس سعادت نامه
بعضا معاصري است كرو كرو از مؤمنين از مؤمنين بحيلة نفوس الچند نموده از جملة انها تحقيق طر بقبر فقهاء و صوفيات و ايشان در جواب ميغزوند و لا بايد
دانست كرو ددين بوي است انما كرو ميغزوند و بنو صوفيه هر چه شوم و عمل با كرو جمع ميكنند و در زمانها بقبر مردم را بنو ندين و مجاهد اغراض با طرا
ميكنند و بحيلة عمل و عمل ايشان را عمل ميكنند و اند بعد از ان بنو قاري اثر في عشر بنو اريستو انما كرو دند و صوفيه كرو انما اهل سنة اندرم زامع از قلم علم ميكنند
ميلا ندين كرو بوجو علم كرو فلا زاهتي از عمل ميلا ندين پس بايد جاهل باشند كرو ان قلم را باطل با قبول كند چنان حضرت شيخ صفى الدين بنو كرو بنو كرو بنو كرو بنو كرو
مستهم ددين حق و تبيين او در واز بنو كرو ان لا ايجادان بنو كرو ارام الله بنو كا هم غلام بنو ايمان مقورش و علم شيخ رضوا الله عنه بنو كرو كرو فضلا في عصر دكر
مشكلي كرو ايشان ايشان ميلا ندين با علم كرو كرو ايجادان بنو كرو اريستو دكر ايشان مشكل است مبنو دكر چنانچه از الوج و شنبه كرو از شيخ هماء الدين رضوا الله عنه و باست ميكنند
كرو حضرت شيخ دكر مسجد را از شادان دكر دكر مشغول مباحثه علوم و بتر بنو دكر جمعي كرو علماء ان عصر از دكران مسجد مشغول درس بودند كرو از علماء در
اشاء دس باجند رسيده كرو اهل سيرة روايت كرو و اند حضرت دساند و نماز عصر ميكنند و چون در كفت نماز كرو سلام كفت كرو بخاري كفت يا رسول الله
ما زلنا نكروا كه كرو با شما فراموش كرو بدتر فرموده نكه هم بنو دكر شاكران اعراض كرو ندين كرو چون فائده حضرت رسول ثم دروغ بكو با ساد شادان ان جواب

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

المشتمل على العقائد والأخلاق والعرفان

فاحفر تحت مال ابله وكان ابو قد دفن ما لا اموال ولم يوص برفق عيوني ومرفق حفيثا ثم فاضل عشرين لاف درهم وبرا كبري اقصه دينه
وحسن حاله وحال اهل بيته وكان ذلك عقب سلامه فقاتل الصخر في من بانه ربات ربنا هذا الذي جانا بدنه خبر من هبل والغمر وولوا لا ركان
ما ورك هذا المال واما تاعبة اياما فلا تل قال علي بن ابي طالب لعنوا في الغابر وما حدثت عيني هذا واستخرج المال بالنام باعجه مما كان عندنا
وشاهدنا في عيوننا بمد ينشأ من ابي عبد الله العباسي وكان رجلا صالحا مشهورا بزره الاموال وسواها على الغايات ونقله ذلك الى اهل بيته
قربا بانهم حتى اشبهوا بذلك وكثير من كان له بآية فيشكلوا ان جميعه قد مات من غير وصية وله مال لا يهتكم مكانه فيعده خبر ابو عبد الله في الجبل فترا
اليه الموصوف فيستلعي الامر فنجوه برضن فواحد لان امره عجوزا من الصالحات فوفيت ولا منتهى هذا سبعة دنابر وديعة فحاشا ليه حصة
لوديعته وشك ليه ما تزل يها واخبرته باسمها واسم البتة صاحبة ما عادت اليه من الغد فقال لها انقول لك فلان عدي من صنف يعني سبع خبثا
لكم في الدنيا في الساعرة في خرفه صوف ففعلك ذلك فوجدتها كما وصف لها السابحة وبقية قال واخبرني رجل لا اظن بك قال بالاسراجوني
من منزله من اهل الدنيا عني على هدم دارها وبناها بمال معلوم فلما اخذت في الهدم لم تزل من الغلظة هي من معها فانك مالك قال والله مالي
هدم هذه الدار من خارج لكي ابي مات وكان ذا يسار كثير فلم يجد له كثير شي فقلت ان ما لم مدفون فعدت الى هدم الدار لعلي اجد شي فقال لها بعض
من حضرة القدر فانك ما هو اهلون عليك من هذا قالت وما هو قال فلان تنصن ليه وتسا لينان ثبتت قصصك لليلة برى اياك فيد لك على ما
ما لم يلاقي لا كلفه فذهب اليه ثم عادت اليها فخرت عن اسمها واسم ابها غدا فلما كان من الغد ذكرت لي العمل وجاشت المنزلة من عند الرجل
فقال ان الرجل قال لي رأيت اباك وهو يقول لي مال في الحجرة وهي كسيرة عجز من حصص قال فجعلنا نغفر الحجرة وفي حوائجها حتى لا يحل في بيته واذا المال فيه
قال فاحذرن في الحجرة المنزلة تحت بما وجدته وقول ما لا يري كان كثر من هذا ولكن اعدوا اليه فضت فاعلمت ثم سئلته المعادة فلما كان من الغد
وفات ان قال لها ان اباك يقول لك حفر تحت الحائط في حجرة لربت قال فتحت الحجرة فاذا الحائط به رقبتي اركب فارتناها وحفرنا تحتها
فوجدنا كوزا كبيرا فاخذناه ثم دأبها الطمع في المعادة ففعلت فرجعت من عند وعليها الكاينة فقالت زعمت انراه وهو يقول لم قد احدث ما ندم بطا ايا
ما بقي فدخل جلس عليه عرفت من الحجرة حرس الى من قدر له السابحة في الحجرة المنزلة الى مولينا البعض فقلنا عن قوت القلوب لا يطالب المكي ما حدث
بعض اخواني بعض اهل هذه الحافة قال نعم علينا بعض الفقراء فاشترينا من جارنا مائتا مئوا ودعونا في حوائجنا من اصحابنا فلما بد لي اكل واحد الغنم
جعلها في فيه فلفظها ثم اعزل وقال كوا انتم فانه قد عرضت عارض من اكل فقلنا لا لا ناكل ما لم ناكل معنا فاما انافقوا اكل ثم انصرف نكوهنا ان اكل
دونه فقلنا لودعونا التواء فقلنا عن حال هذا العمل لعل السيامكرو هاندعونا ولم تزل تستلحق اقرارنا كانه ميتة ومنه نفس شرهت الى مبرح مواضع
ثم قال فاحمها الكلاب ثم لقينا الرجل فقلنا عن العارض الذي منعه من اكل فقال ما شئت فقل الى اكل منذ عشرين سنة فلما قدتم الى هذا العمل
شرهت ففعلت ايرشها فاعلمت قبل لك ففعلت ان في الطعام علة فتركنا كل اكل شره النفس الشاهمة وفيها على كتاب لعن ابله الله محمد حاجب
ان يكوش وزير الملك جلال الدين وارض قبض على رجل من تجار البصرة وصارده وضرب وسبه فقال الرجل والله لا اميتك بهام الليل فاستنر عليه قال له
لقد طاعنا لاجل فكل اكل ثلاثة ايام حتى قبض الملك على كوشر حبسه في حجرة وكل من يبي اليه فوجد في الحجرة وقعة يد من طرحتها كانهما تزل من السهم
فيها مكتوب هذين البيتين اتهم بالذم وتزوير قاتل فيك مناصع الذم اسهام الليل لا تحل ولكن لها امد ولا امد القضاء فاعلم الملك
جلال الدين بالقبض جميعها فامر بصيغهم لوزي حتى سقطت اسنانه وعذب حتى مات لتاسعته بها قال الحصري في دوة القواص من جميع ارض
على اراضي قدوم بل جمع على ارضك وارضون بفتح لان الارض لا تلبث ولا تلبث لا ينجح على افاعل واصل ارض ارضه فاطما مقدرة وان لطق ولا تفل
هذه الحافة جمع بالواو والنون على وجه التوضيح لها عا حاد في منها كما قيل في جمع عضة عصور وفي جمع عره عرون وفتح الزاء في الجمع لتؤذن القصة الى ان
اصل جمعها ارضك وفيها اصحاب عبادرة دقا الزجاج وقت الحمر فتشا فقتل بالامر فكنا غمرا ولا تدج وكنا متاجع ولا نخر
ومن هذا اخذ الشيخ الرازي (ارض قاضي بطانته جمار درهم امحت ريك جام ومذام) هجر جام است ونبت كوني يا مدام است كوني
جام) وقريب من معنى بيتي صاحب قول بعضهم (وكاس قد شربناها بالطف نخال شربناها بها هراء) وزنا الكاس ارضه وماله فكان الوزن
بينها سواء وقد لا ادر عليه بعض الغاربة في قوله فقلت زجاجا انتافعا حتى اذامك بصرفنا اراح حقت فكان ان تقهر بما حوت وكذا
المجوس تحت بالارواح العاشرة لا ريت في مجموع معتبرة ما هذا لفظه من افادت السيد السند لعلنا امر نظام الدين احمد الذي شكى قتل موه العمل
ان الناس في افعال العباد عرفت في مختلف وذا هي شي فيهم الجبيرة ومنهم القديرة البصرة كالعترة ومنهم الجبيرة المنسوبة لهم الاشاعة والحج كما ورد
عن الامير الظاهر بن عليه السلام انه لا يجوز ولا تقبض بل امر من امرين وتحقيق ذلك ما قال المحقق الطوسي في بعض مسائله واما مسألة الجبيرة فان طال
الكلاب فيها فليس بذلك الخويلد ذلك ان الجوان لا تلبث ان لا يقصد افعالا او يصيد عن افعال لا شعور بها فافضل على القعدة ولا زادة لها وذلك
كالنوم وهضم الغذاء وقد يصدر منها افعال يشعر بها ولكن ليست بارادة كونه ويقتصر ونقطة مطلقا من حيث وقوعها في زمان بعينه بل كونه محض
وقد يصدر منها افعال يشعر بها ويصير بحسب قصد الى ذلك وصحة صدره واعنه من غير قصد لها اليه لا ندر بما يقع صدور فعل عنه لا يقصده واما
بقصد لولا يصح صدور عنه فتحة الصدور والاصد وهو المستحق بالقعدة وهي لا تكون في الصدور ولا بعد ان يرفع احدا للجانبين على الاخر في الزنجير
انما هو الفصل الذي يبي بالارادة والداعي عند القعدة والارادة بجلل لصدور وعند فقدا حادها او كلفها يمنع الصدور ولا يصح كلام من يقول
بصد الفصل من القادر من غير وجه احد الطرفين متمكنا بامثلة جوتير فان الزنجير غير العلم بالزنجير وانما يحتاج الى وجود الزنجير لا الى العلم بكل فعل
بصد عن فاعل لبيح حصول قدر من ارادته فهو باختياره وكل ما لا يكون كذلك فهو ليس باختياره وسؤال السائل اربع حصول القعدة ولا زادة
هل يقدر على ان لا يكون بل يقول الممكن بعد ان يوجد فعل يمكن ان يكون معدوما حال وجوده وتحال ان يكون قد رتبنا ما يحصل بقدره وتوالا تسلسل

نخله وجوهه وصينته في بدو ظهوره على الهندسة والحساب وابتداء شيوخ الحكمة في الملة الإسلامية
ان كتابه تحت الحكماء نقلته كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
ميكرد في محله من وضع هندسه من تدوينه كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
ايشان واقع في تدوينه كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
سودا كان كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
درويشان كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
كوبد كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
وزي كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
باشد كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
ناخند كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
وايعاد كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
خلفاء عباسية كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
پوشده كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
برش نام كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
است كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
وجون مامون كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
ونفسه كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
باهره كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
باقر المرحوم كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
ايشان كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
كثير عظيم كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
زله عظيم كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
است خود كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
ن در میان كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
وشعله كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
بعكس كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
قشون كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
نقریه كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
وتمام كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
اشكال كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
طغیان كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
بسیاری كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
ختم كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
در برخی كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
جدید كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
انقلاب كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
فاكهته كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
ابن عباس كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
انتم كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
الاول كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
الان كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
في تمام كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
سل كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه

خطه في اعراب كماله من كماله ما بين العلماء النورية نقله عن تاريخ العتبات كماله ما بين العلماء النورية
وذكره الجوهري في الصحاح فقال في أصل الجوهري من باب اراءه نقول كان ذلك عام كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
ولم يزد عليه وكره ان يكره كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
ما خور من الجوهري من كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
انصاب كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
معنى كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
النصيب كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
الحال كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
وهن كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
فيها كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
الفاصل كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
على كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
ولذا كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
الدوام كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
خطا كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
منه كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
وهو كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
درا كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
هر كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
نوشته كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
حلي كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
ناظر كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
ناف كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
ميكرد كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
براي كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
باعتبار كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
وجود كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
ان كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
ميتا كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
واین كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
از كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
كه كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
ينقل كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
من كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
ثم كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
الى كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
بنفس كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
بكون كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
اعلم كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
هل كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
السل كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
نصب كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه
الكاف كذا ابتداء ظهوره عند راسه وبتدوينه في كتابه

[illegible]

فأكد وجوهه شخصة أعراب لفظ الالواق في الصلوات الواجبة المشهورة قال بعض العلماء المشهورين
في قوله اللهم صل على محمد وآل محمد لأن الأول ان يعطف لفظ الالاق فيها على محض تكرار على وهو عطف مفرد على مفرد والثاني ان يعطف على
صل فيلزم ان يكون على بقدره لفظه على فقوله اللهم صل على محمد وعلى آل محمد لا يعطف جملة على جملة فعلى الوجه الأول الواو نائب عن الحرف وعلى الثاني نائب
عن الفعل وهو ما يقع كانه بعد والعطف على الاسم حسن فيصح كانه أقرب والعطف على أقرب وفي أمال وضع موضع الظهور مصر كقولك صلى الله عليه
والفالعطف على الفعل أولى لأن الحرف بمنزلة اجزاء الحكيم وعطف الكلمة الغير المستقلة عنها مثل لأن المساواة شرط بين الفاعل والحرف فالشأن في
المعنى والدين الطوبى القوي انتهى أقول قال الشيخ الكواكبي قدس سره في الجزء الثاني من كتابه كرامات القوال في دلائل جملة يكون على مفرد بين اسم لينة
والدعوى وزعموا أنهم ما يرون في التوجيه من ذلك لم اسمع خبرا يحيل التعليل عليه في هذا الخبر والذي صح عندك في ذلك هو ما دللت عليه لينة من أن
الاسم الضمير إذا كان مجردا لم يحسن ان يعطف عليه لا باعادة الحرف لحال فنقول مررت بك وبزيد وتلك عليك وعلى عمرو ولا تزد ذلك نحن الصواب
يقال صلى الله عليه وعلى آله الصلى الله عليه وآله الأعلى فيقيد بان يكون الالاق منصوبا بالعطف على موضع الهاء من عليه لأن موضعها نصب بوقوع الفعل
ان كان مجردا على نحو قوله تعالى في المذهب الحق في وجود الواجب تعالى شأنه ومرويت على حقيقة
الجلال الدواني في شأنه ملاجل الله تعالى في قوله في الدنيا عقدا نحو ذلك انما بعد ان استصار الحق واختار مذهب شيعته تالف فرموده ربنا بوجوب
واجب تعالى فيمن نكاشته كجمل رايه واعتقاد بانهم كوجود واجب الوجود زاهدت برزائنا وكرهى لبرائنا ذلك كوجود حق عين حقيقة اوله
عز وجل ليس بغير تكرير ديدم كمره وطاقه معتقد من عني وجود چهران زده ودر قریب عبارت از چیزی که بشو بان مصدر انا باشد پس از قریب
مسئله نمودم که بر تقدیر زیاده چون امریت ثابت علمه موجد ان چیست جواب گفتند که علت وجود حق تعالى ذات مطلقا و است دانسته که انکار
وجود حق تعالى شأنه محض لسان است و بحسب محتاج و جلان با نیغی اشاره نموده در تعلیقان عقاید غنیه پس چون حکم بر حقیقت طافند درم نموده
پس در آیات و احادیث که طایفه اولی برای اثبات مذهب خود آورده بودند تاویل نمودم و در رؤیت واجب تعالى بعض آیات و روایات دیدم
که ظاهر دلالت بر آنکه حق تعالى توانا در بعض آیات و احادیث باشد و بعضی از آنها را باینکه تصور صد بر آنکه نتوان دید پس آیات مختلف دلالت بر اینجهان بعمل سجده
دانسته که حق تعالى کبریا است و در وضع نسبت بری است از حق بصری پس این را و آری تاویل نمودم و دانستم وجوهه مشرقیه فی تحقیق
مسئله الجبر و الاختیار علی ما فی الرسائل النصیریه یکی از علماء اعلام و اساطین شرح خبلی اعلام این تحقیق را از خط اشاعه
فاضل مولانا نظام الدین محمد بن حسین القرطبی نقل نموده که ایشان از انست بمحقق طوسی خواهر نصیر الدین قدس سره و دادماند که فرموده بسم الله الرحمن
الرحیم انما العبد نقیر الى ما یكون تابعا لعدته و از ادته و الى ما لا یكون مثال الاول الاکل بالشئ من انسان الصبیح الذی ذکره علی حدیث
الفعلین و مثال الثاني حركه الانسان الى الاسفل اذ وقع من موضع عال و القدره براد بها سائر الان الفعل من الاعضاء و اد بها الحما
التي تكون الانسان علیها وقت صد و الفعل عنه و الاول يكون قبل الفعل و معه و هذه هي القدره عند المعتزلة و الثاني لا يكون الا مع الفعل و هي
القدره عند الاشعري و لا شك ان القدره بالوجهين لا يكون مقدورا للعبد بل بما يكون استا كما لا یعتقد و انما هو ان التقصیر لسلطنة الاعضاء مقدره
له و اما الارادة فیها اما العلم بالصحة و اما الشهوة و اما الغضب لا يكون واحدهما الا عند الشعور و الشعور ايضا لا يكون مقدورا للعبد
و بما كان بعض اسباب مقدره و اما ان عند حصول القدره و الداعي بحسب الفعل ام لا فانحی ان یجب الا ان یزعم ان احد طرفی الفعل و ذکره من غیر مرجع و هذا
الوجوب لا یخرج الفعل من حد الاختیار لان مع الاختیار هو ان يكون الفعل او لا یزید و اذ افعال فضا و منها انهما اراد و منها انهما لم یفعلوا
و الارادة فاذا نظرنا الى اسباب القدره و الارادة كان في الأصل من الله ثم وعند وجودهما الفعل واجب عند عدمهما منعه و اذا نظرنا الى الفعل كان
من الصد مجب قدره و ارادته و هذا قبل الاجب و لا نفویض لکن امرین لا کفر من فاذا الاختیار حق و الاستا انما هو الفعل الله حق و لا یزید الفعل باحدث
الامر و ما قبله اثبات الخیر ان خلاف ما علم الله وقوعه محال و هو بوجوب الجبر الحیجاب عن سره بان الله تعالى كان في الاول عالما بافعالنا و انما یزید
فان لزوم ذلك الجبر و الايجاب فی البعد هو لازم في حق الله و ما اجتمع به هناك هو الجواب فيها و الجواب الحق ان العلم بالشيء بما لا يكون سببا في ان
من علم ان الشيء يقع فلا يكون علمه سببا في وقوعه و اما ما يبي العلم ان في الفعل فلا يكون الفعل سببا في الجبر و الايجاب و الله اعلم بالصواب في هذه
جوهه و ضمیمه فی طریقه قرآنیة سورۃ البقره بعض خواصها علی ما نقل عن السعد الدین الحسینی
نقل است که سعد الدین حموی در بعض از رسائل خود چنین مرقوم داشته که این چند کلمه در خواندن سورۃ کهیمه پس و بعضی از خواص ان بعد از اجاز
از ادواج اثمه هند که مستحق عالم چند مرقوم شده ضعف سعد الدین محمد حموی کشته تا اسکان طریق الهی از اقله بان بتسکرام
خود و اصل شوند و الله الموفق و العین بلاء الکر سورۃ البقره خواص بسیار است و حضرت رسالت و از قلب قرآن خواند و اکثر علما و کرام جعفر بن سیدک اسلم
در این سورۃ است و مرویت که بعد از اتمام سورۃ پس با شرائط بخواند کفاره هفتاد سال کاها صغیرا و کرد و در شرائط در خواندن این سور
است که با طهارت رکوع قبله در سجاده و لباس پاکیزه محض و در مشغول بخواندن شود و بدانکه در این سورۃ سه موضع عمل اشارت بمقاصد که
چون در وقت قیامت بدان محل پسند بصدق تمام مقصد را بجا هر که باند به شنید حاصل کرد و این مواضع را علما و این پس ظاهر و واضح است
اندر مکرر مزیایا و اگر این امر را فاش شود و خلایق بدان وقوف یابند نگارهای عظیم فرایش که پندار شاد اولی واقع است و بدان و کلمه کجی
حرف هر دو بعد از ابواب هشتاد و یک و کلمه اولی چهار حرف است و هر یک بعد از دیگری تکرار یافتند و کلمه ثانیة و غیره که راست اگر حرف اولی از ان
در کلمه اولی تکرار یافتند و حرف ثانی از ان ثانی حرف اولی است بدلا و حرف ثالث باز از حرف اولی از انکه اولی است در مرتب ثانیه
او و مکرر است اگر حرف اولی از ان در کلمه اولی تکرار یافتند و حرف ثانی از ان ثانی حرف اولی است بدلا و حرف ثالث باز از حرف اولی

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

المُسْتَعْلَى عَلَى الْعُقَاةِ وَالْأَخْلَافِ وَالْعِرْفَانِ

[illegible]

الْحَنَاءُ الثَّانِيَّةُ مِنْ بَيْتِ حَبِيبَاتِ نَاهِيَا

[illegible]

کشور

المشتمل على العقائد والأخلاق والعرفان

[illegible]

من

[illegible][illegible]

الجنة الثانية من كتاب حجب شامد هاميا

[illegible]

المُسْتَمِرُّ عَلَى الْعَقَائِدِ وَالْأَخْلَاقِ وَالْعِرْفَانِ

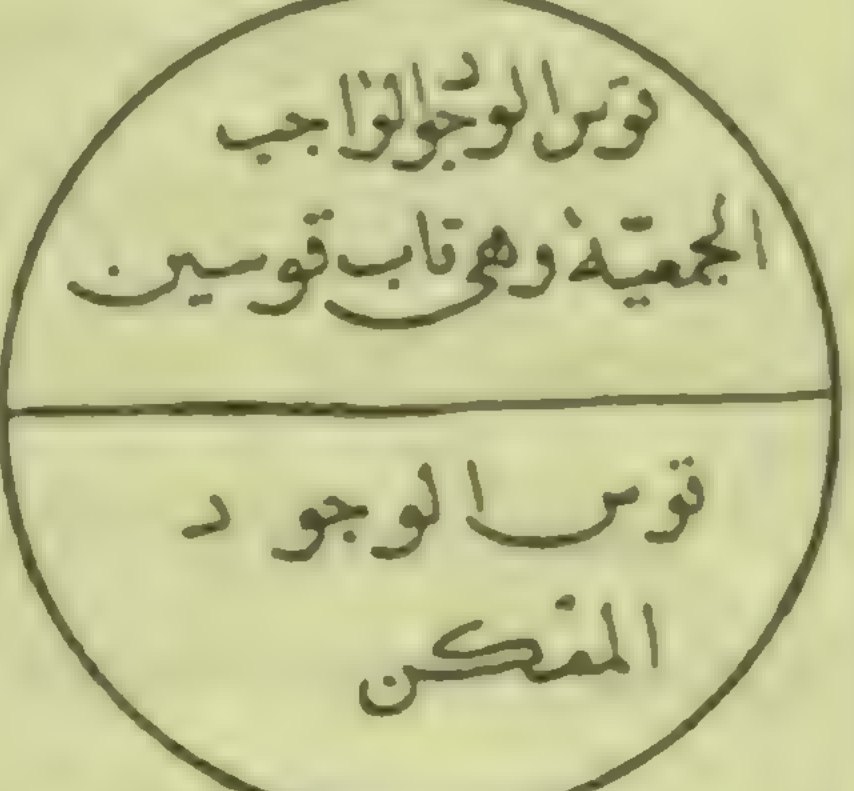
[illegible]

الجن الثانيين كما جئناهم امانات

34

41

عن مولى شافى لا ينفك الكافر القصة... في المائدة لا تخلف اليه والفتن... السالكين الى الله... الطلسمية... مران زجانب... انما كلف... جند... ارزنده... انما جبر... بان نشان... برشكاند... پديدگشت... واز انما... كرده بدين... چون دويان... انكند... واز انما... و سر كين... شد كنه... رسيد... و طرد... و در قوا... غيرت... هو استحقاق... و با طائل... فاب قوس... الا تمشا... على ما هو... صورة... المحبة... اذ ليس... والخلق... كلنا... انتهى عباد... الاية... عام... در كتاب... و در و... مانا... و كرام... و مباح... بعضى...

43

المشغل على العقائد والاخلاق والعرفان

35

44

45

ودماغ در عرف... نازل... بنابر... معامله... تبيين... عمل... كرد... وجه... و قال... قال... فظهر... صواب... و ما هو... و هو كلام... سلطان... بود... و ان... بدین... آمد... نور... حمل... اندو... جمشید... کردند... اول... مشوش... باشند... در کتاب... روز... مصیبت... شکایت... بر این... ما شبان... در باب... شمس... است... و جعل... در روح... محمد...

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

نما و اطلاع بر حقايق همتها غرايشان كسى نواند و انچه از انچه در نجوم مضبوط است و كذا مستواست و انچه در عقده صدى استخراج و نجوم مضبوط است...

و نساء و انكشافه كند و اينكه قسما من النور و ضيفا لكما و در حقيقت و هست و انكه مقتد من نور و نساء و انكشافه كند و اينكه قسما من النور و ضيفا لكما...

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

که او را دانست حق که در بروج کفر نفس کل است نظیر میکند و ضمیر بطریق واضح بسوی اقلام دیگر است که اسفل از این قلم اعلی اند و نظیر می نمایند بر
الواحی که مجده و مقابل این اقلامند و قلم اعلی از کائنات نظیر در لوح محفوظ فارغ کشته چنانکه حدیث جفا نقل می نماید و کاشان را است بران و اقلام
دیگر هر در نظیر و نهضت چنانکه در حدیث معراج اشاره یافت که اندر رصلی الله علیه و آله فرمود که رسید بمقامیکه صبر و قلم داشتند و این نظیر
دیگر است که سوای قلم اعلی هستند و معنی هر یکست قسم بدو و قلم اعلی را چنانکه نظیر میکند از اقلام نیست و او را نیز بخون بسبب خمر رب و تکرار سید
است فلان قرآنیست و جوهر مقرر از ادیان بر اثر مبارکاته است که متعین با نهادن نقایس خواهد بود و قوف با فائز است و خلق جوهره نظایفه
فی کماله لفظی تعالی است که علی از و از صفات العبد بصفتی الخ فیه و التراجیثیه در بعضی از نقایس در ذیل از مبارک است
بریکم قالوا علی چنین گفته است بدانکه الله تعالی است لفظ رب ماده و هیئت خود دلالت دارد بر کمال ترتیب و پرورش و کمال پرورش است که بر پرورش
شوق کل باشد و از افعال ناشایسته او در گذرد و پرورش خود را از مرئوس بدیع ندارد و این مقتضی اسم الحکم است و چون او را جل جلاله را شهادت
بود چون التمس و الغضب مقتضی آنها خشم و غضب اخذ بافعال ناشایسته است که این اخذ بطنش برای تظہر عباد است و منافق ترتیب نیست
چهره تظہر هم نوعی از ترتیب است پس از رب بودن خدای تعالی رجا و امید و حلم و است چون رب ذی حکمت است بهم ختم است بر عباد که منافق رجا
است پس در قول خود کفر فرموده است بریکم اثبات ربوبیت خود فرموده که مشرب است بسوی حلم کامل و کر و بیتی که کلام مقتضی حلم است پس این اثبات
مقتضی کلمه لیس است که دل است بر نفی ربوبیت و این مشرب است بسوی خشم و غضب و سخنانی که چون غضب میاید پرورش و ارتفاع حالی را
ترک میکند اگر چه خود این پرورش است یا ارتفاع عالی و معتدله میل از دو باعتبار ترک این پرورش نظیر بویست است پس در این کلام اثبات ربوبیت
و نفی از احاطه نوده تعبیر این الفاظ فرموده برای تفهیم این اشاره و این نیست که مقتضی ربوبیت مطلق باشد و این را بر نفس بر اثبات ربوبیت
است جل و علایک چون نفی ربوبیت و وجه خاص که ارتفاع عالی است محقق است لذا تعبیر این اثبات را با آوردن خوف نفی فرموده بر اثر اشاره دیگر
این نفی ربوبیت و وجه خاص که ارتفاع عالی بعد عاوی است آنکه عباد مرئوس را اعتماد بر حلم کلی او سنجاشد بلکه بهم خشم را هم داشته باشد
نظر بر این اشاره دارد و قول آنکه در شعر خود در تفریع صفی خود رجا گفتارست شعر این لفظ است مستحسن نفی و اثبات است در
دین (از آنکه اسفهام اثبات استلین لیک در کلفظ لیس هم بین رفاقت جوهره غایتی در استدلالات این سیمیا
الحالیت الحاکم الحکیم انیت در بعضی از کتب کلامیه است که بد که فلاسفه مشائیین میگویند که حشر اجساد و یوم میعاد جمله محال است و
بویعلی میاند رجا بدل و معاودت خود بر این آورده که در نظریه استعدادان بود که متوجه بود صورتی که در چون اعضا مصور شدند متعدد اعلی
نفس میدن کردید پس پیدا شده متعلق میدن شد با آن ماند در رجا و از اول این تعلق در وقت موت بهتر است که در بدن قابلیت استعداد
تعلق باقی ماند که اگر قابلیت تعلق باقی میماند پس موت عارض نمیشد تعلق نفس میدن را تعلق می شد پس بعد از موت اجزاء بدن متفتک شدند
و اصل دران استعداد تعلق نفس نمائند پس تعلق نفس و اجزاء منفک شده و کفر این اجزاء صور اعضا سابق بر احوال است زیرا که
صور اجزاء بصو اعضا بدل و استعداد محال است پس حجتی خفیه ضلالت است بر او که از انجا لازم آمد که در اجزای منفک شده باز استعداد
مصور شد بصو اعضا حاصل باشد و در نفس ناقص استعدادان نباشد که برای اجزاء و مکانات با تعلق بهم این اجزاء بیکدیگر و نیز این هر
قبضه قدرت خدای تعالی است که مدت معلوم نفس را باین متعلق میدارد و با تعلق و ازاله میکند و اجزاء را منفک میدارد و با جمع
کرده ان اجزاء را بر صور اعضا بدل و نفس را بر او متعلق سازد برای مکانات و اجزاء و این هر یک استعدادان ثابت است و نفس را طهر است که در
از استعدادان داشتند که بصو اعضا مصور شده متعلق نفس کردند و استعداد درین ثابت نفس را بود که با ان اجزاء و اعضا متعلق باقی با این
مدت معلوم که وقت موت است بعد از ان استعداد تفتک پیدا کردند و نفس بعد از مدت استعداد زوال این شد و بعد تفتک استعداد اجتماع شد
و صورت اعضا قبول کردند و استعداد عاده تعلق شدند و نفس نیز استعداد تعلق شد و این ها چون است از ابتای خلقی که بریده می است نزد
خالف که کسیکه قادر است بر جمع اجزاء منفک و احیاناً با عاده نفس در یکدیگر و چون نفس استعداد انقلاب بسوی اعضا از ادوات پس اجزای منفک
اعضا بطریق اولی استعداد اجتماع و قبول بصو اعضا از ادوات فاکت که جوهره غایتی در کیفیت محاسن عثمان حنیف مع
طلحی و نیز بر عایشته و شایع الجمالیة در جوه مجامد از کمال آثار الشیعة الامامیه که از مؤلفات جدیده عصر حاضر است چنین گفته
که در ضمن شرح محاسن عثمان بن حنیف اتباع جعل را بطور مختصر ذکر نموده اند لیک خلاصه مطلب از کتاب جمل که خطی مندرج است که این است
تالیف شیخ مفید محمد بن عثمان است درج می نامم و کتابه نیز از بهترین کتب معتبره خطی قدیمی است باری شیخ مفید میفرماید که عثمان بن حنیف
عثمان بن حنیف و جنک مطلع گردید و او بر شتر شده و مردم و بر خاطر می نمودند و اتباع خویش می میدادند و از صغار غیر بدو را تحمل میدادند
خدا بر شرع مجبلیه نموده و همان قسم سواره مردم را بخواری عثمان محرم و ترغیب می نمود و از حضرت امیر بدو میگردید و عده از حضار بر او تکیه نمود
و عده قصد بر کردند و بمیکه کار بجبال و بر تاب نمودن غالی رسید پس از ان عایشته بجهت و باغبان و از انجا بدو الا مانع آمد و عثمان بن حنیف که
از جانب حضرات امیر ماده تکیه را داشت تحمل را از انکار و انفاض عثمان امتناع نموده بر اینها جنک در گرفت و تا موقع ظهر دوام داشت
و قریب باضد نفس بر مرد از اتباع امیر عثمان بن حنیف کشته شد و کار جلال الحاکم منتهی شد که تا مقبره عینی مان میدان خوردن و تکیه
سپس بمبالتی صبی حمله نمودند و تا او قریب رفتند و در انجا جنک منتهی نموده با آنهم قرار و این شد که دارا الا مار و مسجد و بیت المال را با عثمان
را گذاردند و طحی و در عایشه در هر قسمت از نصیب و نفی و بخوار نصیر نمایند و زود خود را ناورد و حضرت امیر متارک کنند با این ترتیب
پیمان بستند و از مردم را نیز بر قضا اهلک کردند عثمان بن حنیف طحی شده یاران خود را متفرق کرده و خلع الحمر نمود اما طحی و بر جند و

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

المشتمل على العقائد والأخلاق والعرفان

[illegible]

الجنه التي فيها ما يشبه ما في الدنيا

١٦٨

ازيدوا بها كذا... من الجنة التي فيها ما يشبه ما في الدنيا... من الجنة التي فيها ما يشبه ما في الدنيا...

٤٤٧

٤٤٨

المثل على العقائد والافعال والعرفان

١٦٩

٤٤٩

على ما حكم في العقيدة... من المثل على العقائد والافعال والعرفان... من المثل على العقائد والافعال والعرفان...

٤٥٠

٤٥١

الجنات الثانية كما جنتا مدهامتان

١٨٨

بل منع كالا يحق في الدنيا غير انما كانت في الدنيا...
الجنات الثانية كما جنتا مدهامتان
...
الجنات الثانية كما جنتا مدهامتان

المشكلة على العقائد والافلاكيون

١٨٩

٥٠١

بدي ما هي ولا لامة وكذا انك...
المشكلة على العقائد والافلاكيون
...
المشكلة على العقائد والافلاكيون

٤٩٩

٥٠٢

٥٠٣

٥٠٤

[illegible][illegible]

الجنات الشانية كما جنت ما دها من

١٩٦

نوصي من وصى الله وصى الله على خلقه... هذه المسئلة وقع فيها الخلاف بين الله سبحانه وتعالى وبين خلقه... فلو كان الله تعالى يخلق ما يشاء...

٥١٩

٥٢٠

٥٢١

المثل على العقائد والأخلاق والعرفان

١٩٧

اذكار ما صلح النفس على هذا الوجه... هذا كان قولهم تلك عقيدة كاملة... من ذلك الحلال فقالوا بوجوه من قول النبي صلى الله عليه وسلم...

٥٢٢

٥٢٣

[illegible]

المشتمل على العقائد والأخلاق والعرفان

[illegible]

[illegible][illegible]

صفحه	جمله	صفحه	جمله
۱۸۶	جمله ۱۷۲ در دفع اشکال بر خوار و در بیک عقل لکارت و در اشکال بر خوار و در اشکال بر خوار	۱۹۴	جمله ۱۷۲ در تحقیق آن محقق کریم و در حق میان شهر محصور و غیر محصوره
۱۸۶	جمله ۱۷۳ در کافی بودن علم حاصل از ادراک اجزای است در اصول دین	۱۹۴	جمله ۱۷۳ در علت صبر و غیره و ظلم طالبین و عداوت مطالبش از حق الهیه خود
۱۸۷	جمله ۱۷۴ در شرافتیکه در نزد علماء و حروف و قرآن و ائمه و اولاد و معتبر است	۱۹۵	جمله ۱۷۵ در نقل قول مجلاله و در حد و وقت عالم
۱۸۷	جمله ۱۷۵ در دفع بلا الالآت بجهالتی که منظرها را بین ظاهر و غیره	۱۹۵	جمله ۱۷۶ در بیان دو فائده واجب و افعال احکام تکلیفیه است
۱۸۷	جمله ۱۷۶ در حد کتب و سندها و در جمع التوفیق بین حقوق و مصالح و عیان	۱۹۵	جمله ۱۷۷ در بیان دو حق که یکی در حق و دیگری در حق و یکی در حق و یکی در حق
۱۸۸	جمله ۱۷۷ در اینکه و اینکه بدان نفس می شود و در کمال آتش و لذت است	۱۹۶	جمله ۱۷۸ در حدیث مشکلی در رضاء و حدیث از شیخ حر عاملی رحمه الله علیه
۱۸۸	جمله ۱۷۸ در علت و در علت است و در علت است و در علت است و در علت است	۱۹۶	جمله ۱۷۹ در ذکر معانی با هم و در حق و غیره و در حق و غیره و در حق و غیره
۱۸۸	جمله ۱۷۹ در بیان چهار وجه در ذکر لطافت ادب و در اصطلاح منووده اند	۱۹۷	جمله ۱۸۰ در نقل حدیث و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۸۸	جمله ۱۸۰ در علت اقطاع تکلیف بعد از مذهب و در شرح از دنیا	۱۹۷	جمله ۱۸۱ در نقل حدیث از امامان و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۸۹	جمله ۱۸۱ در وجهی و در وجهی که در جمع میان اخبار و در وجهی که در جمع میان اخبار	۱۹۹	جمله ۱۸۲ در بیان پنج نکته لطیفه که در وجهی که در وجهی که در وجهی که در وجهی که
۱۸۹	جمله ۱۸۲ در استدلال اخبار بین و در وجهی که در وجهی که در وجهی که در وجهی که	۱۹۹	جمله ۱۸۳ در نقل حدیث از امامان و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۸۹	جمله ۱۸۳ در بیان بقاء علم و اقیان است بعد از فنا شدن عصری	۱۹۹	جمله ۱۸۴ در ذکر شرع مضایق و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۰	جمله ۱۸۴ در بیان طریقتی از ادب و در وجهی که در وجهی که در وجهی که در وجهی که	۲۰۰	جمله ۱۸۵ در وجهی که در وجهی که در وجهی که در وجهی که در وجهی که در وجهی که
۱۹۰	جمله ۱۸۵ در تاویل خبری که در آن دارد و در ظاهر و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۰	جمله ۱۸۶ در ترجمه و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۰	جمله ۱۸۶ در دلالت منکر و معارضه و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۰	جمله ۱۸۷ در سؤال و جواب و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۱	جمله ۱۸۷ در اثبات امور و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۱	جمله ۱۸۸ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۱	جمله ۱۸۸ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۱	جمله ۱۸۹ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۱	جمله ۱۸۹ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۱	جمله ۱۹۰ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۱	جمله ۱۹۰ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۱	جمله ۱۹۱ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۱	جمله ۱۹۱ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۱	جمله ۱۹۲ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۱	جمله ۱۹۲ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۲	جمله ۱۹۳ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۱	جمله ۱۹۳ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۲	جمله ۱۹۴ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۲	جمله ۱۹۴ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۳	جمله ۱۹۵ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۲	جمله ۱۹۵ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۳	جمله ۱۹۶ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۲	جمله ۱۹۶ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۳	جمله ۱۹۷ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۲	جمله ۱۹۷ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۴	جمله ۱۹۸ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۲	جمله ۱۹۸ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۴	جمله ۱۹۹ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۳	جمله ۱۹۹ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۵	جمله ۲۰۰ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۳	جمله ۲۰۰ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۵	جمله ۲۰۱ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۳	جمله ۲۰۱ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۶	جمله ۲۰۲ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۳	جمله ۲۰۲ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۶	جمله ۲۰۳ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۳	جمله ۲۰۳ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۷	جمله ۲۰۴ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۳	جمله ۲۰۴ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۷	جمله ۲۰۵ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۳	جمله ۲۰۵ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۸	جمله ۲۰۶ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث
۱۹۴	جمله ۲۰۶ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حدیث و در حدیث و در حدیث و در حدیث	۲۰۸	جمله ۲۰۷ در اثبات و در حدیث مشکلی که در حد

[illegible][illegible]

بَقِيَّةُ الْهَامِثَةِ أَوْ إِلَى الْكَافِ بِشَتَاهُمَا

صفحه ۶۷	طر ۶۳	صحیح	۱۰۴	۲۱	طوبی	صحیح	مواهب	۱۳۶	۲۲	صحیح	لذة	۱۶۳	۶	طوبی	صحیح	المقلین	۱۹۲	۴۲	طوبی	صحیح	بازدیدار	۱۹۲	۴۲
۷۰	۳۹	ساخت	۱۰۴	۲۳	فوائدی	۱۳۷	۲۵	۱۳۷	۲۵	طوبی	الموقی	۱۶۷	۲۸	طوبی	صحیح	ودخی	۱۹۶	۰۹	طوبی	صحیح	سوقای تبریز	۱۹۶	۰۹
۷۱	۳۵	واسطرا	۱۰۶	۰۸	یعلها	۱۳۸	۲۳	۱۳۸	۲۳	طوبی	بعلذان مجروح	۱۷۰	۳۳	طوبی	صحیح	زهیته	۱۹۶	۱۵	طوبی	صحیح	مرحله	۱۹۶	۱۵
۷۲	۳۶	یرید	۱۰۷	۴۱	الغبیه	۱۴۰	۰۹	۱۴۰	۰۹	طوبی	باش	۱۷۲	۴۰	طوبی	صحیح	امیدور	۱۹۶	۳۱	طوبی	صحیح	بجلا نابی	۱۹۶	۳۱
۷۵	۳۷	اومکان	۱۱۰	۱۶	حزب	۱۴۴	۴۳	۱۴۴	۴۳	طوبی	المالکی	۱۷۶	۱۷	طوبی	صحیح	لاات	۱۹۷	۲۲	طوبی	صحیح	ولا تخله	۱۹۷	۲۲
۸۰	۰۴	دوطامنه	۱۱۱	۴۲	واختنه	۱۴۵	۰۹	۱۴۵	۰۹	طوبی	فی عشرین	۱۷۶	۲۵	طوبی	صحیح	دران نیت	۱۹۸	۲۵	طوبی	صحیح	میداند	۱۹۸	۲۵
۸۲	۱۵	بالا	۱۱۳	۳۶	موجز القاموس	۱۴۶	۳۷	۱۴۶	۳۷	طوبی	دانشراند	۱۷۷	۰۸	طوبی	صحیح	ثمابق	۱۹۹	۲۳	طوبی	صحیح	هوس	۱۹۹	۲۳
۸۶	۱۹	کاقلی	۱۱۸	۱۴	ولهذا	۱۴۷	۳۷	۱۴۷	۳۷	طوبی	ای التناخ	۱۷۷	۱۵	طوبی	صحیح	براهها	۱۹۹	۲۴	طوبی	صحیح	کریم خطات	۱۹۹	۲۴
۸۹	۳	زرناب	۱۱۹	۲۸	التهبات	۱۴۹	۲۳	۱۴۹	۲۳	طوبی	اذاشا	۱۷۷	۲۴	طوبی	صحیح	اغشانا	۲۰۰	۰۲	طوبی	صحیح	ان نعدا	۲۰۰	۰۲
۸۹	۹	چون شیخی	۱۲۲	۳۰	القبین	۱۵۱	۰۸	۱۵۱	۰۸	طوبی	فی القابیه	۱۷۷	۳۳	طوبی	صحیح	بکیریت	۲۰۰	۱۲	طوبی	صحیح	خلال	۲۰۰	۱۲
۸۹	۲۷	لاتیانها	۱۲۳	۰۱	وثنوق	۱۵۴	۰۷	۱۵۴	۰۷	طوبی	محق	۱۷۷	۳۳	طوبی	صحیح	انصفه	۲۰۳	۳	طوبی	صحیح	اقرارات	۲۰۳	۳
۸۹	۴۱	فی الحاله	۱۲۳	۱۷	تقلد	۱۵۴	۱۸	۱۵۴	۱۸	طوبی	ابن دین	۱۷۸	۱۸	طوبی	صحیح	تزلت	۲۰۵	۴۱	طوبی	صحیح	واجابتی	۲۰۵	۴۱
۹۳	۱۶	ابانه	۱۲۳	۲۶	اندیشیم	۱۵۵	۲۶	۱۵۵	۲۶	طوبی	ذوجیهین	۱۸۳	۲۶	طوبی	صحیح	انهاانا	۲۰۷	۱۵	طوبی	صحیح	الزوزی	۲۰۷	۱۵
۹۷	۴۰	پاره	۱۲۹	۲۷	باکرامات	۱۵۶	۳۷	۱۵۶	۳۷	طوبی	النفس	۱۸۵	۱۸	طوبی	صحیح	شرف نفس	۲۰۷	۳۵	طوبی	صحیح	من الغص	۲۰۷	۳۵
۹۸	۰۲	شاهدات	۱۳۲	۰۸	الحمة	۱۶۱	۱۲	۱۶۱	۱۲	طوبی	والای برهم	۱۹۰	۴۰	طوبی	صحیح	اغلاد باشد	۲۰۹	۰۳	طوبی	صحیح	لوقیا	۲۰۹	۰۳
۱۰۳	۲۴	خمة	۱۳۳	۰۱	بدویشان	۱۶۱	۲۸	۱۶۱	۲۸	طوبی	والمستکین	۱۹۱	۲۴	طوبی	صحیح	ونفس وظلک	۲۰۹	۰۸	طوبی	صحیح	اشلا حصر	۲۰۹	۰۸
۱۰۴	۰۳	خطی بر عالم	۱۳۵	۱۰	بر لا زل	۱۶۲	۱۵	۱۶۲	۱۵	طوبی	دشوی	۱۹۱	۳۹	طوبی	صحیح	منقله	۲۰۹	۰۸	طوبی	صحیح		۲۰۹	۰۸

مقاله از مجتبی‌المؤلف و آیه الله الشیخ المعنف

[illegible]

